

Год. I.

Октомврий, 1908 г.

Кн. 10.

Есень въ гората.

Въять вѣтрища есенни,
Пѣять пѣсенки студени,

Капятъ листе пожълтѣли,
Стърчатъ клони оголѣли

Нѣма птичка да запѣе,
Та душата ти да сгрѣе.

